

սին է, զղոնկ բնաւ երբեք թօյլ տուեալ չեր իւրացնել. շատ անգամ անոնց դիմելո. հարկն զգալով հանդերձ՝ պետք է որ նկատներ զանոնք հայրենի հարազատ բունին վրայ անտեղի մակարցներ:

Կը շնորհաւորենք այժմ յարգս թարգմանիչը՝ իր այս ձեռարկէն սպասուած յաջողակութեամբ ելած ըլլալուն համար, կը գնահատենք զինքը իր նախասիրած ճրւղն մէջ, ակնգէտ սպասուելով միանգամյն՝ ի մտոյ տեսնել՝ «Քերթողական Մատենադարանին» յաջորդ հատորներն ալ:

Հ. Պ. ՍԱՄՈՒԻԼԵՆ

The Kelelian Collection of Persian and analogous potteries. 1885—1910. Paris (H. Clarke, 338, Rue St. Honoré) 1910.

Արեւելեան, յատկապէս պարսկական գեղարվեստի պատմութեան համբար հայկական աշխատավորթին մ'ու լուս. Տիգրան խան Քէլէկենանի Collection-ը, որ լոյս իր տեսնէ չըսը տարի եւոյք նոյն հնասիրի «Արեւելեան գորգերու» հարուստ հայրաբանը (Հման, Ճ.Ան.Ա. Ա.Մ.Վ. 1908, էջ 128). Մեծ Քէլէկենան խանին ներկայ աւագածածուն ալ Ալեքսանդրուն իւրեղնենիք — ճնի է և հրապարիշ տանի կողմանէ: Շատ ճաշակով և մասնագիտութեամբ ամփոփուած են ին արեւելեան ինքնեւործութեամբ ամենն ընտան ներկայացացի ինքնութեան (112 միացն պատկեր), որոնց կը պատկերեն զնողին այս որբեական արտեստին նըրանքին են բազմագույն անուններուն եւ թարմագործ նույնութիւնը (1885—1910).

Պատկերներուն մեծագոյն թիւը պարսկական եւ մահմետական արտեստին եւ նշանակութիւնը, որուն կը յաջորդնեն ապա ընտան գառառութեամբ պահպեսներն եւ առողջ նկարագրութիւնը (անգլիական ուրցի թշթիք): Պարզունակ կազմական է գլաւարաբար Ռակիս, Սուլմանապատ եւ Խադիք գ. անունած ներկութիւնը (1885—1910): Պատկերներուն մեծագոյն թիւը պարսկական եւ մահմետական արտեստին կը միշտաբար բայց կան հն գլաւարաբար մաշակուած ալ (ծագութիւնը ընդհանրապէս ԺԱ—ԺԸ դարեւ): Ալերնն իւրենին մզի համար հետաքրքրական են յատկագու երկուքը — որոնք հայ արտեստին ներկայացացի իւներ կրեան համբառի, թէեւ են թարմիւած են որոշ չափով մէ պարսկական եւ գլաւարաբար աղդեցութեան: Առողջ են թ. 106 եւ 107: Յառաջ կը թրենք թարգմանութեամբ առաջ առին կը իւրենին մզի հինգ գլաւարաբար կը համարմ նաեւ հրապարակ յայտնի Սիմբոլութեան նորին շնորհակառութիւնը լուս. Տիգրան խան Քէլէկենանի, որ բազմածախ հշյակապ հրապարակութեան օրինակ մը նույներէ համած է մեր Մատենադարանին:

Տիմ. 106. Պատկերների ունիք Հայէպ գտնաւած. 1719էն, պայծառ ողորի ապիրէ յատկագր:

Միակ զարդն հայ Ս. Սարգսի նկարն է, միու վրայ՝

յոյն կիր գլաւարաբար կէպքին մէջ, Սուրբ լուսա-

պամակ մը եւ խոր մը կը իրէ: Կարմաւութը ենթացն գրոշ մը ուսակ յատակ կուտինական գեղանմականման եղը մը ունի, ուր հայ ուս տառերով Սուրբին մառնն եւ ապրեթիւը կը կարգացուին Սուրբ հագան եւ մաթթ կապայտ գետում է, եւ առոր վրայ կանաչ միբրափու մ'առած է, իսկ յափառակառն կապայտ պերազակ մը կը իրէ: Զիս ապագէնը կապայտ կապայտ ծաղկինքով գաշտի մը վրայ կը շնորհամայուած էնողին մը կամ կը կործ յիշաբառական ծաղկին մը կամ կը կործ յիշաբառական շնորհներու բարզովին բացառիկ օրինակ մըն է:

Տրամադիք. 15 հրմ.:

Տիմ. 107. Կառուիւսն բաժէի: Հայէպ գտնաւած. 1787էն (թամ 1727): Սպիտակ, յատկա, ողորի ապիրէի յատկանիվ: Ամանու իր մեւն կը ստանա զարդերէն: Թորոսներն չէ բայց կործն ինչց կիսաբրդ երեւներու բաժնուածն էն, բաժքանչչերն մէջուեց եռանինական շեղանիւնին յինանական խաչերով մէջնեւանդ մը շինուած է, զար կը ան անգամ կը շնորհամայուած է: Դրակամից ստոր կը շշանակն այս տուները: Բաժակին ներքին կործն նմանական ծաղկեայ տունեներով զարդարուած է: Յունական խաչերն կը անսունին նաեւ ներքին երեւներու վրայ: Այս կործն դղնենք պայտա են, եւ կանանց, եւ զին եւ բասառի կործնին մէջ կը բազմ, որոնք կուտինական ներկեցն եղերքին վրայ կայ ուր հայտառա արձանագրաթիւն մը եւ թուսկանը, որ կուտինական պանակներու շնորհնեան ժամանակի կ'որոշ:

Բարձր. 8 հրմ.

Տրամադիք. 12 հրմ.:

107^{րդ} առանձինին վրայ յայտնի կը կարգացուի Հայոց Ռէջէջ թուսկանը, որ կա առ վրիշական 1727 եւ ոչ 1787 թուսկանը, ինչպէս նշանաւուած է:

Միար օրինակն ընկերացած է ինքնական պատկեր մ'ուլ — ըստ երեւութիւն պնկակ մը, ծաղկալց արեւելեան — պարսկական տօնեներով: աշ կողը կը սենաուի ծաղկացի մաշայութիւնը մէջ նույն է, որ յետո կը նայի, եւ ձամա կործն սովորի մը, որ բայսն է վարդենւոյ վրայ շնորհնեն քիչ մը վրե կը նկատուի հայէկեն մնագրի մը, զար ես կը լուծեմ՝ Ըլլի՛ր Ռէջէ: այս է ծաղկան նորս եւ Յափու անուն մէկը ժաղկան 1741էն: Արևայ առ նոյնացուի Յափու հայ զարդ հետո ինձի շատ կործ համարական կը թուսի: Այս նկամամէր մնարամանութիւնը յաշըրդ անցամ:

Ի միջնորդ պարզ կը համարմ նաեւ հրա-

պարագան յայտնի Սիմբոլութեան նորին շնոր-

հակառակութիւնը լուս: Տիգրան խան Քէլէկենանի,

որ բազմածախ հշյակապ հրապարակութեան

օրինակ մը նույներէ համած է մեր Մատենադարանին:

Հ. Ա. Անինծւն

